

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **B., spol. s r. o.**, zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Klimešem, se sídlem Dukelských hrdinů 14, Praha 7, proti žalovanému: **Celní ředitelství Ostrava**, se sídlem nám. Svatopluka Čecha 8, Ostrava, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 3. 2004, sp. zn. 22 Ca 122/2003,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žalovaný je povinen uhradit stěžovateli na nákladech řízení částku 2558,50 Kč, a to k rukám jeho právního zástupce, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byly zamítnuty jeho žaloby proti rozhodnutím Celního ředitelství Ostrava (dále jen „žalovaný“) ze dne 9. 1. 2003, č. j. 4032_1/2002-21-1401 až 4032_10/2002-21-1401, ve věci penále z celního dluhu.

Podáním ze dne 7. 6. 2005, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 6. 2005, vzal stěžovatel tuto kasační stížnost výslovně zpět z důvodu, že rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 1. 2005, č. j. 631-1-9/05-1401-21, byly zrušeny dodatečné platební výměry, k nimž se předmětné penále vztahovalo, a toto penále bylo stěžovateli vráceno. Proto bylo řízení v této právní věci zdejší soudem zastaveno (ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s.).

O vrácení zaplaceného soudního poplatku v případě, kdy řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem zastaveno, je příslušný rozhodnout krajský soud (§ 3 odst. 4 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, sp. zn. 6 As 25/2003 (publ. ve Sb. NSS pod č. 110/2004).

O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodoval podle § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., který se použije na základě odkazu v § 120 s. ř. s., a podle nějž pokud vezme navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo je-li řízení zastavováno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Na základě tohoto ustanovení přiměřeně použitelného i na řízení o kasační stížnosti rozhodl zdejší soud přiznat stěžovateli vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení ve výši tarifní odměny právního zástupce stěžovatele.

Výše odměny byla určena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v podání kasační stížnosti a v podání jejího zpětvzetí a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2 x 1000 Kč a 2 x 75 Kč [§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2150 Kč. Protože právní zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 408,50 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel má proto proti žalovanému právo na náhradu nákladů v celkové výši 2558,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu